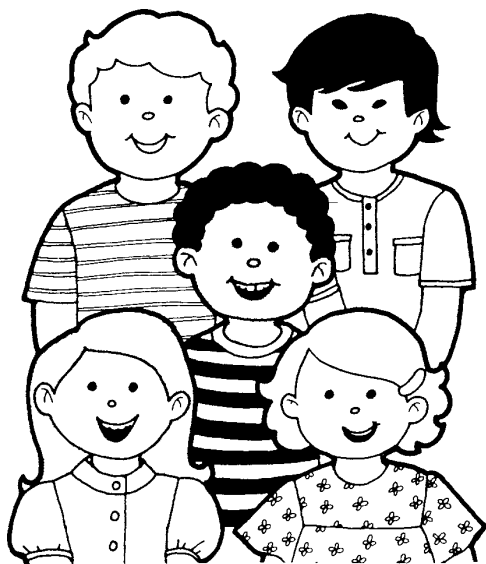

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Četvrto tromjesečje 2022.
JUŽNOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Mirna Đurin

Lektura
Miroslav Vukmanić

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovoga tromjesečja prikazujemo Južnopacifičku diviziju, koja upravlja djelovanjem Adventističke crkve u Američkoj Samoju, Australiji, Cookovom Otočju, Fidžiju, Francuskoj Polineziji, Kiribatu, Nauru, Novoj Kaledoniji, Novom Zelandu, Niueu, Papua Novoj Gvineji, Pitcairnu, Samoju, Solomonskim Otokima, Tokelauu, Tongi, Tuvaluu, Vanuatuu, te na otocima Wallis i Futuna. Bog čini čudesna djela u ovom području svijeta koje je dom za 40,5 milijuna ljudi, od kojih je 518.016 adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 70 ljudi, s blagim uvećanjem u omjeru jednog adventista na 78 ljudi prije tri godine.

Ovoga tromjesečja Južnopacifička divizija ima dva projekta trinaeste subote. Jedan od projekata je osnovati *Hope Channel* televiziju i *Hope FM Radio* u Papui Novoj Gvineji. Drugi projekt je pod okriljem divizije i cilj mu je proizvesti *King's Kids Discipleship Series*, pet dječjih televizijskih serija od po trinaest epizoda za emitiranje i za digitalne platforme koje će biti gledane po cijelom svijetu. Serije su utemeljene na gradivu iz knjiga *Put Kristu*, *Isusov život*, *Patrijarsi i proroci*, *Djela apostolska* i *Veliki sukob*.

Podsjetimo se da je ta divizija zadnji put primila darove trinaeste subote trećega tromjesečja 2019. godine, i ta novčana sredstva poslužila su u misijskim projektima: *Sačuvajmo 10.000 nožnih prstiju* — kampanji koja je osigurala zdravstvenu obuku kako bi se spriječila amputacija nožnih prstiju ljudima koji boluju od dijabetesa; osnivanje televizije i radija *Hope Channel* u Tongi te snimanje animiranih serija od trinaest epizoda o avanturama Daniela i njegova tri prijatelja s naslovom *Daniel Children's Series* za djecu od 8 do 12 godina u Australiji.

Južnopacifička divizija postavila je *Hope Channel* kao prioritet zbog projekata s *Hope Channelom* u Tongi 2019. i Papua Novoj Gvineji ove godine.

Ako ovoga tromjesečja želite oživiti svoju subotnju školu, nudimo razne fotografije i druga gradiva koja prate svako iskustvo. Više informacija dostupno je uz svaku životnu priču. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz pojedine zemlje, pretražite besplatnu banku fotografija kao što su [pixabay.com](https://www.pixabay.com) i [unsplash.com](https://www.unsplash.com). Osim toga, možete preuzeti i PDF sa činjenicama i aktivnostima iz Južnopacifičke divizije na bit.ly/spd-2022. Pratite nas na facebook.com/missionquarterlies. Videozapisi *Mission Spotlight* dostupni su na bit.ly/missionspot-light. Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju!

Misijski projekti

Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će Južnopacifičkoj diviziji da:

- ◆ Osnuje Televiziju *Hope Channel* i *Hope FM Radio* u Papua Novoj Gvineji.
- ◆ Snimi *King's Kids Discipleship Series*, pet dječjih televizijskih serija od po trinaest epizoda utemeljenih na gradivu iz niza knjiga zajedničkog naslova *Veliki sukob*.

1. listopada 2022.

Zašto se Christian smiješi

Papua Nova Gvineja

Brrrrrrrrm. Tiho brujanje malog motora oglasilo se iznad glava na nebu. Osmogodišnjak Christian je zaškiljio dok je podigao pogled da prvi put ugleda zrakoplov na nebu Papue Nove Gvineje.

“Tata, je li to to?”

“Da, sine, to je avion zrakoplovne misije koji će nas odvesti na mjesto našeg rada.”

Avion je kružio oko male sletne staze u zračnoj luci Daru, a onda je sletio i zaustavio se na mjestu na kojem su čekali Christian i njegova obitelj.

“Dobar dan!” začuo se prijateljski glas pilota dok je prilazio kako bi ih pozdravio. “Moramo brzo krenuti. Oluja se primiče, a ne želimo da nas sustigne.”

Christian je zgrabio svoj ruksak. On je letio velikim zrakoplovima prije toga, ali ovo je bio najmanji i u takvom još nije bio. “Vrata su na drugoj strani”, rekao je pilot. “Samo naprijed, uđi.”

Christian je hodao oko zrakoplova gledajući veliki propeler na prednjoj strani i tri mala kotačića ispod aviona. A zatim su se njegove dvije sestre i on ukrcali u avion. Kad je ušao, odabrao je sjedalo naprijed, pokraj prozora, točno iza pilota. Savršeno mjesto! Motor je počeo raditi i Christian i njegova obitelj su avionom krenuli stazom za uzlijetanje. Bili su u zraku prije nego što je očekivao.

Sve što je Christian kroz prozor mogao vidjeti bilo je drveće, drveće i još drveća.

“Ima li dolje ljudi?” pomislio je. “Ne vidim nikakve kuće, ulice ili četvrti kao u Americi.”

Uskoro je misijski zrakoplov načinio mali krug oko travnate sletne staze usred drveća. Lagano je udario o tlo i sletio te se ubrzo zaustavio na kraju staze.

Christian je ugrabio svoj ruksak i slijedio ostale putem do rijeke gdje je ugledao čamac od stakla i plastike s misijskim logom sa strane. Kad su torbe cijele obitelji bile u čamcu, upalio se motor i oni su jurnuli niz rijeku. Bilo je toliko toga za vidjeti. Čaplje i druge ptice su otmjeno letjele, vidio je ljude koji veslaju u dugim kanuima, djecu na obali kako mašu i lijepa stabla. Ljudi su nosili drukčiju odjeću nego što je Christian vidio u Americi. Ali to nije bilo važno. Djelovali su vrlo prijateljski dok su se smiješili i mahali. Svidjelo mu se ovo novo mjesto.

“Gledaj!” uzviknuo je otac. “Ovo je naše misijsko odredište, naš novi dom.” Čamac je pratio rijeku kako zavija, a motor je iznenada usporio.

Na obali su stajali ljudi i mahali, sa sretnim osmijesima na licima. Kad se čamac zaustavio, Christian je čuo kako pjevaju: “Sretni smo danas, sretni smo danas, sretni smo što ste došli k nama!”

Nije se mogao prestati smiješiti. Čim je pjesma završila, on se prvi iskrcao iz čamca. Hodajući pored dugačkog reda ljudi koji su ih dočekali, sa svakim se rukovao. Primijetio je velik broj djece. Znao je da će mu se svidjeti novi dom.

Hvala vam na vašim darovima koji pomažu u širenju Radosne vijesti u Papua Novoj Gvineji i po cijelom svijetu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.

- ◆ Pronađite Papua Novu Gvineju na globusu ili na karti svijeta. Zatim pronađite Daru, glavni grad zapadne pokrajine Papue Nove Gvineje.
- ◆ Christian i njegova obitelj stigli su u Papuu Novu Gvineju kao američki misionari krajem 2021. godine.

Zanimljivosti

Godine 1907. predavači u školi za obuku Beresala u Fidžiju, Septimus i Edith Carr, odabrani su da započnu adventno djelo u Papui. Povelili su sa sobom jednog od svojih učenika — Benisimanija (Bennie ili Benny) Tavodija da im pomogne. Stigli su u Port Moresby u lipnju 1908. godine. Septimus je putovao tovarnim konjem u Sogeri Plateau, sjevernoistočno od Port Moresbyja, gdje je klima bila hladnija a zemlja bolja. Dogovorio se s vlastima da kupi šezdeset hektara zemlje od lokalnih ljudi kako bi tu istu zemlju mogao dugoročno koristiti.

8. listopada 2022.

Čežnja za domom

Papua Nova Gvineja

“Nedostaje mi moj dom!” rekla je Evangeline bacivši se na krevet dok su se kapljice znoja skupljale na njezinom licu i leđima. “Tako je vruće! Nikako se ne mogu rashladiti.”

Desetogodišnja Amerikanka nije se osjećala dobro u novoj i stranoj zemlji u koju je došla. Ona i njezina obitelj su upravo stigli u Port Moresby, glavni grad Papue Nove Gvineje. Pripremali su se za rad kao misionari u udaljenom mjestu u zapadnoj pokrajini Papua Nove Gvineje.

“Mama, možemo li, molim te, otići kući?” rekla je Evangeline, gotovo briznuvši u plač. “Nedostaje mi baka i svi moji prijatelji. Ovdje nemam prijatelja.”

“Žao mi je, dušo”, rekla je majka pružajući djevojčici rashlađenu krpu da obriše znoj s lica. “Znam da je čudan osjećaj biti u ovoj novoj zemlji. Teško je biti tako daleko od ostatka svoje obitelji i prijatelja. Ali sigurna sam da Bog ima nove prijatelje i obitelj za tebe ovdje u Papua Novoj Gvineji.” Svi govore skraćeno — PNG — jer je to kraće nego cijeli naziv Papua Nova Gvineja. Sve je zvučalo dobro dok je Evangeline slušala majku kako govori. Ali to nije pomoglo maknuti onaj osjećaj iznutra, osjećaj da si čudak i da ne pripadaš toj zemlji.

Sljedeći dan je bio naporan. Obitelj je išla u grad kupiti namirnice. Mjesto u kojem će živjeti i raditi kao misionari nije imalo trgovine u kojima se mogu kupiti namirnice kad god im zatrebaju. Trebali su kupiti jako puno toga, jer moralo im je biti dovoljno za najmanje četiri mjeseca.

“Evangeline, možeš li, molim te, pretovariti ove konzerve? Moramo ih uredno složiti u kolica za kupnju”, rekla je majka.

“U redu, mama, rado ću to napraviti!” Uživala je slažući

konzerve, kutije i male ambalaže da izgledaju uredno. Nekoliko tjedana kasnije čežnja za domom nije bila više tako snažna. Obitelj je otišla na uzbudljivu vožnju brodom po području njihove misije i uselila se u njihov novi dom. Zemlja Gogodala u zapadnoj pokrajini Papue Nove Gvineje bila je zanimljivo mjesto za život.

“Evangeline, djevojčica Nato je ovdje i igra se s drugim djevojčicama,” rekla je majka. Nato je bila djevojčica Gogodala koja je živjela u blizini. “Izađi se van igrati s njima”, rekla je majka.

“Ali, mama, one samo bulje u mene i ja njih ne razumijem”, rekla je Evangeline.

“Znam, dušo, ali što više vremena provedeš s njima, bolje ćete se upoznati.”

“U redu, pokušat ću.”

Dan za danom, Evangeline je išla van gledati kako se djeca igraju, i osjećala se sve više i više ugodno u njihovom društvu.

U petak navečer, dok je misionarska obitelj dočekivala subotu, otac je upitao Evangeline, njezinog brata i sestru da kažu za što su zahvalni.

Evangeline je na trenutak razmislila. Tada je rekla s velikim osmijehom: “Ja sam zahvalna što se sve više osjećam kao prava PNG osoba.”

Da, pojaviti će se još puno toga u čemu će se morati prilagoditi, ali Papua Nova Gvineja im je počela ličiti na dom.

Hvala vam na vašim darovima subotnje škole koji pomažu u širenju Evanđelja u Papua Novoj Gvineji i u zemljama diljem svijeta.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.

- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Pronađite Papua Novu Gvineju na karti svijeta. Zatim pronađite glavni grad Papue Nove Gvineje, Port Moresby i zapadni predio u kojemu živi Evangelineina obitelj.
- ◆ Evangeline i njezina obitelj stigli su u Papua Novu Gvineju kao američki misionari krajem 2021. godine.

Zanimljivosti

Školjke su nekoć služile kao novac u Papua Novoj Gvineji. Iako su kao valuta ukinuti 1933. godine, ta je tradicija još uvijek prisutna među stanovništvom. U nekim kulturnim skupinama mladoženja mora donijeti određeni broj školjki sa zlatnim rubom kako bi “otplatio” nevjestu. Drugdje se nevjesta “plaća” duljinom školjke, svinjama, kazuarima (velika domaća ptica) ili novcem. Ima krajeva u kojima nevjeste tradicionalno plaćaju miraz.

15. listopada 2022.

Slijediti pobožnu staricu

Papua Nova Gvineja

Jedna starica u gradu Wewaku, u Papua Novoj Gvineji, postala je zanimljiva dvanaestogodišnjom Shaniti.

Starica je bila susjeda koja je živjela u kući kraj Shanitine. Shanita je uvidjela da je starica vrlo ljubazna žena. Puno se smiješila i bila je ljubazna prema Shaniti. Ali činila je nešto neobično: svake subote obukla bi svoju najbolju odjeću i odšetala u crkvu.

Shanita nije smatrala da je neobično da netko obuče svoju najbolju odjeću i da ide u crkvu. I Shanita se lijepo oblačila kad je išla u crkvu. Ali starica je u crkvu išla svake subote. Shanita je u crkvu išla nedjeljom, i nije išla baš svakoga tjedna.

Djevojčica se pitala zašto starica ide u crkvu svake subote. Jedne je subote odlučila slijediti staricu u crkvu. Kad je ugleдалa staricu kako napušta svoj dom, slijedila ju je. Zajedno su hodale niz ulicu. Ubrzo su stigle do adventističke crkve, a onda su im se putovi razišli: starica je otišla u subotnju školu za odrasle, a Shanitu je netko pozvao u subotnju školu za djecu.

Shaniti se svidjela subotnja škola! Slušala je iskustva iz Biblije. Sprijateljila se s ostalom djecom. Ostala je na propovijedi i sastanku izviđača poslijepodne.

Kod kuće je Shanita uzbuđeno govorila svojoj majci i ocu o subotnjoj školi i propovijedi. Opisala je klub izviđača svojoj starijoj sestri Martini od četrnaest godina, i mlađoj sestri Martivi od sedam godina.

Shanita se vratila i sljedeće subote u crkvu. I sljedeće se vratila, i opet sljedeće. Nakon svakog posjeta govorila je majci,

ocu i sestrama što je vidjela i čula. Govorila im je kako djeca uče da je Bog stvorio svijet u šest dana. “I to nije sve”, rekla je. “Sedmoga dana Bog je završio svoje stvaranje i odmorio se. Blagoslovio je sedmi dan. On želi da se i mi sedmoga dana odmaramo i da se sjećamo kako je On stvorio svijet i sve nas.”

Shanita je sad razumjela zašto je starica odlazila u crkvu u subotu. Starica je znala da je Bog stvorio svijet i sve na njemu, i ona se odmarala u subotu, kao i Bog.

Šest subota za redom Shanita je odlazila u crkvu kako bi saznala više o Bogu. Sedme subote Shanita nije pješačila u crkvu sama. Njezine dvije sestre poželjele su ići s njom. Shanita je bila sretna što može ići u crkvu s Martinom i Martivom. Bilo je lijepo zajedno slaviti Boga. Uskoro su se Martina i Martiva pridružile izviđačima. Tri sestre su se počele pitati ne bi li bilo lijepo kad bi i majka i otac išli subotom u crkvu. Mnogo, mnogo mjeseci su se djevojčice molile Bogu da njihovi roditelji idu u crkvu.

Jednog dana su majka i otac iznenada najavili kako žele subotom ići u crkvu. Djevojčice su bile presretne! Sada Shanita odlazi svake subote u crkvu s Martinom, Martivom, majkom i ocem. Djevojčice se sada mole za majku i oca da predaju svoja srca Isusu i krste se. Znaju da Bog čuje njihove molitve i da će odgovoriti na njih.

Hvala vam na vašim misijskim darovima koji pomažu u širenju Isusove ljubavi u Papua Novoj Gvineji i diljem svijeta.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.

- ◆ Pronadite grad Wewak u Papui Novoj Gvineji na karti.
- ◆ Pročitajte izvještaj o stvaranju u Postanku 1 i 2 s djecom. Upitajte djecu zašto idu subotom u crkvu.
- ◆ Upitajte djecu na koji je način starica u ovom iskustvu bila svjedokinja za Boga svojim osmijesima i ljubaznošću prema Shaniti. Svjedočila je tako što je išla svake subote u crkvu. Iako nikad nije govorila Shaniti o Bogu, njezina su djela govorila glasnije od njezinih riječi. Naši stavovi mogu biti veliki svjedoci za Boga.
- ◆ Upitajte djecu na koji je način Shanita svjedočila svojim sestrama i roditeljima. Mogući odgovor: Rekla im je za biblijske događaje o kojima je slušala u crkvi
- ◆ Upitajte djecu što mogu naučiti iz ovog iskustva o svjedočenju. Mogući odgovori: Treba biti ljubazan/na i druželjubiv/a, ići u crkvu svake subote, dijeliti s drugima ono što smo pročitali u Bibliji i moliti se za druge.

22. listopada 2022.

Djevojčica može ogladnjeti

Papua Nova Gvineja

Jeste li ikad bili gladni? Jeste li bili jako, jako gladni? Moreen je bila jako, jako gladna. Njezina je majka umrla dok je bila mala, i ostala je uz oca koji je odlazio u crkvu nedjeljom, osam sestara i jednoga brata. I oni su išli u crkvu nedjeljom. Oni žive na selu u Papua Novoj Gvineji. U selu također živi Moreenina teta koja je adventistica i ide u crkvu subotom.

Jedne subote teta je pitala Moreen želi li ići u crkvu. Moreen se svidjelo bogoslužje. Druga djeca su bila ljubazna i druželjubiva. Odrasli su joj se smiješili i činili da se osjeća dobrodošla. Sljedeće subote je opet otišla s tetom u crkvu, a zatim i sljedeće.

Ali otac se ljutio kad je saznao da Moreen ide u crkvu. I Moreeninih osam sestara i brat su bili ljuti. Oni su u crkvu išli nedjeljom.

Moreenine sestre nisu htjele da ona subotom ide u crkvu pa su joj počele prigovarati. To ju je boljelo. Ali nastavila je odlaziti u crkvu subotom.

Moreeninih osam sestara su vidjele da njihovo prigovaranje ne pomaže, pa su pokušale nešto drugo. Počele su je tjerati iz kuće.

“Ti nisi naša sestra!” rekle su. Ali kad je pala noć, promijenile su mišljenje i pustile je u kuću da spava. Moreen nije voljela kad su je tjerovali izvan iz kuće, i to ju je boljelo. Ali je ipak nastavila ići u crkvu subotom.

Moreeninih osam sestara su vidjele da tjeranje iz kuće ne pomaže, pa su opet odlučile pokušati nešto drugo. Prestale su joj davati doručak.

Moreen nije voljela ići u školu gladna. Ponekad joj je želudac bio jako prazan, pa ju je bolio. Ali nastavila je ići u školu subotom. Prošli su tjedni i mjeseci, a sestre nisu mogle razumjeti zašto Moreen nije prestala ići u crkvu, iako su bile tako neljubazne prema njoj. Željele su saznati više o njezinom Bogu. Dvije sestre su počele ići u crkvu s Moreen i tetom.

Otac je prestao biti ljut i dopustio joj je da ide u crkvu s tetom. Neki od susjeda primijetili su kako je Moreen bila strpljiva i vjerna, iako su njezine sestre i otac bili neljubazni. Počeli su odlaziti u crkvu.

Moreen možda ima samo dvanaest godina, ali njezin primjer bio je veliki svjedok njezinoj obitelji i susjedima.

“Moj otac, moje sestre i brat mogu me mrziti i napustiti, ali moj Isus me nikad neće odbaciti ili mrziti.”

Zahvalna je Bogu što ju je teta povela u crkvu i naučila je držati subotu svetom, kako uči Biblija. Četvrta zapovijed kaže: “Sjeti se da svetkuješ dan subotnji.” (Izlazak 20,8)

Ona želi više od ičega da njezin otac, osam sestara i brat idu s njom u crkvu subotom. “Molim vas, molite se za moju obitelj”, kaže Moreen. Vaši darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će osnovati televiziju Hope Channel i Hope FM Radio u Papua Novoj Gvineji kako bi ljudi diljem te države mogli saznati za Isusa.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Pronađite Papua Novu Gvineju na karti.
- ◆ Upitajte djecu zašto je Moreen bila spremna ići u školu gladna? Mogući odgovori: Mislila je kako je važnije slušati

Boga i držati Njegovu četvrtu zapovijed nego pojesti doručak. Upitajte djecu bi li ona mogla odustati od nečega za Boga.

Zanimljivosti

Osnovna hrana u gorju na Papua Novoj Gvineji je slatki krumpir *kaukau*. Na obali i u nizinama to je *saksak*, škrobni ekstrakt iz palmi sago. Većina ljudi sjedi na zemlji ili podu dok jedu, a hrana se uglavnom jede rukama, iako neki koriste i žlice. Traženje dodatne hrane može značiti da domaćin nije dobro ugostio goste i da nije osigurao dovoljno hrane.

29. listopada 2022.
Neočekivana crkva
Papua Nova Gvineja

Kampiranje je bilo vrlo zabavno Dorcas, koja je živjela na selu u Papua Novoj Gvineji. Voditelji su na kampiranju pričali biblijske događaje, učili djecu pjevati nove pjesme i izrađivati jednostavne predmete. Svakoga dana djeca su dobivala karticu s biblijskim retkom da ga nauče napamet. Dok je Dorcas jednoga dana držala svoju karticu s biblijskim retkom, došla joj je zamisao.

Kad se vratila kući s kampiranja, zamolila je svojega oca da načini primjerke kartica s biblijskim retkom kako bi ih mogla podijeliti prijateljima u školi. Tada je pozvala svoje dvije najbolje prijateljice da se sastanu za vrijeme školskih praznika.

“Donijela sam vam nešto”, rekla je Dorcas. “Donijela sam vam kartice s biblijskim redecima. Nadimo se za vrijeme praznika da ih zajedno učimo napamet.”

Djevojčice su prihvatile kartice i složile se da će učiti biblijske retko napamet. Ali kad su se sastale sljedećeg dana, djevojčice su imale iznenađenje za Dorcas.

Sljedećeg jutra Dorcas i prijateljice su se sastale kraj rijeke koja je tekla u blizini. Ali umjesto dvije djevojčice, desetero djece sastalo se s Dorcas za vrijeme praznika. Svi su htjeli karticu s biblijskim retkom i svi su se složili da će ih naučiti napamet. Dorcas je bila oduševljena što toliko djece želi učiti Božju riječ! Trebalo joj je još kartica s biblijskim redecima. Dorcas je svakom djetetu dala karticu i pozvala ih da dođu sljedećeg dana na vježbanje.

Svakim danom je sve više djece dolazilo k Dorcas za vrijeme praznika kako bi izrecitali svoj biblijski redak i dobili

novu karticu. U dva tjedna dvadesetero djece učilo je biblijske retke tijekom školskih praznika. Bila je to velika skupina!

Kad je Dorcas rekla svojoj majci koliko djece dolazi u njezinu skupinu, majka joj je predložila da se djeca okupljaju u njihovoj kući. Dorcas je pozvala svoje prijatelje da se sastaju u njezinoj kući u srijedu i u petak navečer. Svih dvadesetero djece je došlo i pozvalo još prijatelja.

“Mama i ja smo osmislile program za djecu”, kaže Dorcas. “Pjevali smo pjesme, ja sam pripovijedala biblijski događaj i izrađivali mo neke predmete koje sam naučila na ljetnom kampiranju. I skupina se sve više povećavala.”

Uskoro se okupljalo previše djece da bi se okupljali u kući, pa su se počeli okupljati izvan kuće.

Šest mjeseci otkad je Dorcas započela svoju biblijsku skupinu, pedesetero djece i neki od roditelja dolazili su na sastanke srijedom i petkom k Dorcas. A njih stotinjak dolazilo je u subotu ujutro na bogoslužje. Dorcas je osmislila redoviti program subotnje škole za djecu, a njezina majka i otac pomagali su u vođenju bogoslužja.

Jednoga dana roditelji su rekli Dorcas kako je nekoliko ljudi predalo svoja srca Isusu i da se žele krstiti. Kako su to bile dobre vijesti! “Raduje me što sam ja učinila nešto što je pomoglo drugima da upoznaju Isusa”, kaže Dorcas.

Zato što je Dorcas dopustila da je Bog vodi, u njezinom selu osnovana je nova crkva. Možemo učiniti nešto veliko za Boga ako slijedimo ono što je govorio Isus. Također, možemo pomoći Dorcas i drugim ljudima diljem svijeta da uče djecu o Bogu.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će proizvesti seriju dječjih televizijskih programa pod nazivom *King's Kids Discipleship Series*. Prikupimo novac ovoga tromjesečja kako bismo poduprli dječje televizijske programe koji će pomoći djeci da razumiju da ih Bog voli.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Upitajte djecu: “Tko može pronaći Papua Novu Gvineju na globusu ili karti?” Dopustite da dijete pokaže tu državu. Tada pronađite glavni grad Port Moresby te krenite sjeveroistočno u samo srce poluotoka kako biste pokazali gdje živi Dorcas.

Zanimljivosti

Klokani penjači nalaze se u tropskim kišnim šumama Papua Nove Gvineje. Dok su većinom podrijetlom s tog otoka, nekoliko ih je pronađeno i na drugim obližnjim otocima, pa čak u sjevernoj Australiji. Zbog lova i gubitka staništa, klokanima penjačima prijeti izumiranje.

5. studenoga 2022. "Sviđa mi se!" Papua Nova Gvineja

Jiqui živi u Port Moresbyju, glavnom gradu Papua Nove Gvineje. Ima osam godina, a već je nekome pomogla da pro-nađe Isusa. Kad su imali posebnu subotu za djecu, Jiqui je bila jedna od četvero djece koja su sudjelovala u propovijedi.

"Bilo je pomalo teško", kaže Jiqui. "Tada sam tek išla u prvi razred i nisam znala dobro čitati. Mama mi je čitala propovijed i ja sam je zapamtila. Naučila me kako govoriti glasno i kako koristiti ruke za gestikulacije. Do propovijedi bila sam samo malo uznemirena."

Za tu dječju subotu Jiqui se molila da joj Bog podari jasan glas i da iskoristi njezine riječi da netko zaželi upoznati Isusa. Ona to nije znala, ali nekoga od slušatelja Bog je taknuo dok je Jiqui govorila.

Natasha nikad prije nije bila u adventističkoj crkvi. Njezina teta ju je pozvala na program te dječje subote. Natasha je odlazila u crkvu sa svojim roditeljima nedjeljom, ali dječji program je zvučao zanimljivo pa je odlučila doći. Nikad prije nije vidjela da djeca vode bogoslužje. Djeca su vodila pjevanje, molila se, a četvero djece je čak propovijedalo. Bilo joj je uzbuđljivo gledati djecu za propovjedaonicom.

Tada je Jiqui, najmanje dijete, ustala da propovijeda. Natasha je slušala u oduševljenju. Ta je djevojčica bila mlađa od Natashe. Pitala se kako tako mala djevojčica može propovijedati. A tada je šapnula svojoj teti: "*Mi sala!* (Sviđa mi se!) I ja to želim naučiti."

Natasha je željela ponovno doći u adventističku crkvu, i njezini su se roditelji složili. Od tada Natasha dolazi u crkvu svake subote. Posebno joj se sviđa dječja subotnja škola s

puno pjesama za djecu i zanimljivim biblijskim događajima. “Odlično je! Sviđa mi se kako nam učiteljice govore o Bogu na način da mi možemo razumjeti. *Mi sala!*”

Nekoliko mjeseci kasnije djeca su održavala još jedan poseban program. Ovoga je puta sudjelovala i Natasha. Ispričala je ljudima kako ju je propovijed malene djevojčice potaknula da dolazi u crkvu. Tada je Natasha pozvala Jiqui naprijed i zahvalila joj se na njezinoj ulozi u programu.

Jiqui nije znala da je njezina propovijed potaknula Natashu da dođe u crkvu. Bilo joj je drago što je Bog upotrijebio njezine riječi da bi dirnuo Natashino srce.

Natasha se raduje danu kad će moći propovijedati u crkvi. “Zamolit ću Jiqui da mi pomogne”, kaže. “Pozvat ću i svoje roditelje i prijatelje da dođu. Molit ću Boga da mi pomogne da im govorim o Isusovoj ljubavi, baš kao Jiqui kad je ona propovijedala. Mislim da će Bog odgovoriti na moje molitve. Odgovorio je i na molitve Jiqui!”

Jiqui i Natasha žele da i ti dijeliš Božju ljubav s drugima kako bi i oni zavoljeli Boga. To možeš učiniti već sljedećeg tjedna!

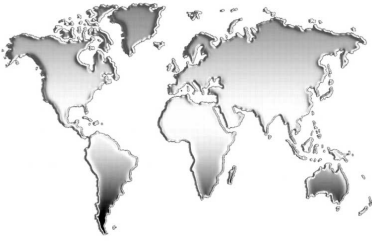
Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Upitajte djecu: “Tko može pronaći Papua Novu Gvineju na karti?” Dopustite da dijete pokaže. “Tko može pronaći grad Port Moresby na karti?”
- ◆ Izgovarajte Jiqui kao Điki.
- ◆ “*Mi sala!*” znači “Sviđa mi se!” na pidžin engleskom jeziku, kojim govore mnogi ljudi u Papua Novoj Gvineji.

- ◆ Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će pokrenuti televiziju *Hope Channel* i *Hope FM Radio* u Papua Novoj Gvineji kako bi ljudi diljem države saznali za Isusa.

Zanimljivosti

Na Papua Novoj Gvineji žive mnogi različiti gmazovi, tobočari — koje nose svoje mlade u tobolcu, domaće slatkovodne ribe i ptice, ali gotovo da nema velikih sisavaca. Najveće životinje su *kazuari*, velike ptice koje ne lete, i krokodili. Također ima oko četrdeset vrsta rajskih ptica.

12. studenoga 2022.

Čudan san

Papua Nova Gvineja

Jeste li ikada sanjali čudan san? Dada je sanjao čudan san dok je jednom spavao u svojem domu u Papua Novoj Gvineji.

Dada je sanjao da je vidio nekog stranca, a taj stranac je imao poruku za njega. “Ne slijediš istinu”, rekao je stranac.

Dada se pitao o čemu to stranac govori. Dok je bio još samo dječak, razumio je da stranac govori o Bogu. On nije slijedio Boga?!

Stranac je nastavio govoriti: “Obrati se i slavi Boga u crkvi koja drži subotu”, rekao je.

Kad se probudio, Dada je bio zbunjen. On je vjerovao u Boga, ali nije išao u crkvu, a nije niti čitao Bibliju. Odlučio je potražiti crkvu koja drži subotu. U njegovom selu bilo je nekoliko crkava. Prva crkva koju je našao slavila je Boga nedjeljom. Druga i treća crkva su također slavile Boga nedjeljom. Ali tada je pronašao crkvu koja nije bila kao ostale. Ljudi u mjesnoj adventističkoj crkvi išli su u crkvu subotom. Dada se sjetio svojeg sna i došao u subotu na bogoslužje.

Svidjela mu se crkva! Dječaci i djevojčice su bili ljubazni i druželjubivi. Odrasli su mu se smiješili i osjećao se dobrodošlim. Počeo je dolaziti u crkvu svake subote.

Kako je dolazio u crkvu, upoznao je Boga kroz Bibliju. Naučio je da Bog iz Biblije nije onaj Bog s kojim su ga upoznali njegovi roditelji. Otac mu je rekao da je Bog toliko velik da Ga nitko ne može upoznati. Majka mu je rekla da je Bog toliko velik da ne poznaje Dadu niti ikoga na Zemlji. Ali Biblija kaže da Bog sve poznaje i želi da svi upoznaju Njega. Dada je želio upoznati Boga i želio je da Bog upozna njega.

Otac i majka nisu bili sretni kad su saznali da Dada ide subotom u crkvu.

Majka je željela da Dada prestane ići u crkvu pa ga je grdila. Otac je htio da Dada prestane ići u crkvu pa ga je tjerao iz kuće. Dada se osjećao vrlo tužno zbog načina na koji su se roditelji odnosili prema njemu. Ali želio je slijediti istinu. Stranac u snu mu je rekao da će slijediti istinu ako u crkvu ide subotom. Nastavio je ići u crkvu subotom.

Svaki put kad bi se njegova obitelj odnosila loše prema njemu, Dada se prisjećao biblijskog izvještaja o Isusu. Isus je govorio mnoštvu ljudi, a Njegova majka i braća stajali su vani i tražili Ga želeći razgovarati s Njim. Tada je netko rekao Isusu: “Gledaj, tvoja majka i braća stoje vani, žele razgovarati s tobom.” Ali Isus je odgovorio: “Tko je moja majka i tko su moja braća?” Raširio je ruke prema svojim učenicima i rekao: “Evo majke moje i braće moje! Doista, tko god vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima, taj mi je brat i sestra i majka.” (Matej 12,49.50)

Kad ga je majka grdila što želi služiti Bogu, Dada je zamišljao da mu Isus govori: “Evo mojega brata. Tko god vrši volju mojega Oca na nebesima, moj je brat.”

Kad ga je otac tjerao iz kuće jer je želio služiti Bogu, Dada je zamišljao da mu Isus govori: “Evo mojega brata. Tko god vrši volju mojega Oca na nebesima, moj je brat.” Svidala mu se misao o Isusu kao Velikom Bratu. Isus je bio najbolji Veliki Brat!

Dada se moli za svoju obitelj, da mu se pridruži u slijedenju istine. Neki od njegovih prijatelja su počeli s njim dolaziti u crkvu subotom. Dada želi jednog dana predati svoje srce Isusu krštenjem.

Vaši darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će pokrenuti televiziju *Hope Channel* i *Hope FM Radio* u Papua Novoj Gvineji kako bi ljudi diljem te zemlje upoznali Isusa. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Pronađite Papua Novu Gvineju na karti.
- ◆ Upitajte djecu zašto Dada misli da je Isus Veliki Brat. Mogući odgovori: Isus je u Mateju 12,45-50 rekao da su svi koji vrše Božju volju Njegova braća. Dada je pokušao vršiti Božju volju tako što je išao subotom u crkvu i nije jeo nečistu hranu.

19. studenoga 2022.

Riba i neobično svjetlo

Vanuatu

Dogodile su se dvije vrlo neobične pojave u Vanuatu, u zemlji mnogih malih otoka u južnom Pacifiku.

Otac je šetao plažom kad je ugledao ribu na bijelom pijesku. I prije je vidio ribe na bijelom pijesku, ali ovo nije bila obična riba. Ova je riba bila živa i nije bila ozlijeđena. Otac je brzo uzeo ribu i pokazao je Johnu.

John je bio nov na otoku. Bio je u posjetu s drugog otoka. Budući da nije poznao nikoga, otac ga je pozvao da ostane u njegovom domu.

“Pogledaj ovo”, rekao je otac pokazujući Johnu živu ribu.

John je bio zadivljen. Nikada prije nije vidio nešto slično tome.

Nešto drugo neobično dogodilo se nekoliko sati kasnije, kad je zašlo sunce. John je pozvao oca i njegovu obitelj da sjednu izvan kuće i slušaju o Isusu.

Otac, majka i djeca slušali su kako John čita Bibliju.

Dok su slušali, u kući je počelo blještati jarko svjetlo. Svjetlost je bila tako jaka da se Otac uplašio. Majka je bila prestrašena. Djeca su bila uplašena.

Otac je prišao ulaznim vratima kuće i ušao unutra. Vidio je, na svoje iznenađenje, da stara svjetiljka nekako radi. Ta svjetiljka na baterije nije radila već neko vrijeme. Otac je podigao svjetiljku da je pogleda izbliza. Zatim se svjetlo ugasio.

Otac je iznio svjetiljku da je pokaže drugima. Otvorio ju je i vidio da unutra nema baterija. Pokušao je ponovno upaliti svjetiljku, ali ona nije svijetlila.

“Ovo mora biti čudo”, rekao je John.

Otac je razmišljao o onome što je John rekao.

Razmišljao je o živoj, neozlijeđenoj ribi. Razmišljao je o jarkom svjetlu stare svjetiljke bez baterija. Sve je to zapamtio i razmišljao o tome u svojem srcu.

Nešto kasnije John je pozvao oca da pođe s njim na drugi otok. Na otoku su otac i John bili na velikom evangelizacijskom susretu na stadionu. Otac je gledao kako 3.000 ljudi predaje svoja srca Isusu krštenjem. Sjetio se žive, neozlijeđene ribe na bijeloj pješčanoj plaži. Sjetio se jarke svjetlosti svjetiljke bez baterija. "To su bila čuda!" pomislio je. Odlučio je predati svoje srce Isusu.

Danas je otac starješina adventističke crkve na svojem otoku. Nakon što su se tog petka dogodile dvije neobičnosti u Vanuatu, njegov život se potpuno promijenio.

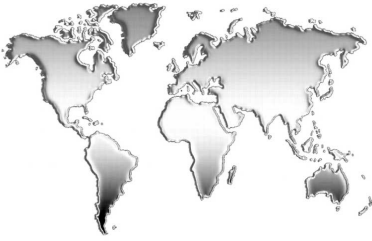
Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će drugim obiteljima u Vanuatu i diljem svijeta da saznaju više o Bogu kroz seriju dječjih televizijskih programa naslovljenima *King's Kids Discipleship Series*. Prikupimo novac ovoga tromjesečja kako bismo poduprli dječje televizijske programe koji će pomoći djeci da razumiju da ih Bog voli.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Stavite izazov pred djecu da pronađu Vanuatu na karti.
- ◆ Otac se zove John, isto kao njihov gost John.
- ◆ Stavite izazov pred djecu da budu kao John i da podijele Radosnu vijest o Isusu s nekim sljedećega tjedna.

Zanimljivosti

Godine 1911. Calvin i Myrtle Parker te bolničari Harold i Clara Carr postavljeni su u ime Australske unije konferencija da pokrenu prvu misijsku postaju u Vanuatu. Sa sobom su ponijeli pokretnu imovinu. Muškarci su prvi stigli u Port Vila na Efateu, 10. lipnja 1912. Njihove su žene čekale u Norfolk Islandu dok dom nije bio spreman za život. Došle su za njima 11. kolovoza, kad su oni pripremili kuće za život. Port Vila je bilo samo mjesto za okupljanje, dok se ne pronađe stalno mjesto. Opsežna pretraga je rezultirala kupnjom imanja za 150 funti na otočiću Atchinu na sjeveroistočnoj obali Malekule.

26. studenoga 2022.

Lopta i kokoš

Vanuatu

Ako ste ikada bili u velikoj oluji, možda možete zamisliti kako je to biti usred ciklona. Godine 2015. moćan ciklon pogodio je mnoge otoke Vanuatua u južnom Pacifiku, uništavajući i srušujući mnoge domove i crkve. Ljudi koji su živjeli na tim otocima trebali su pomoć.

Nekoliko mjeseci kasnije ekipa mladih muškaraca iz Vanuatua i graditelj po imenu Peter iz Australije putovali su od otoka do otoka. Izgradili su četrdeset i jednu novu zgradu, koje su bile dovoljno čvrste ako dođe još jedan ciklon.

Na jednom od tih otoka, na otoku Tanna, na vrhu brda je malo selo. To selo zove se Nukuka, i vrlo malo ljudi ga posjećuje.

Selo je trebalo novu crkvu, pa su graditelji donijeli drvo, beton, krov i ostali materijal na brodu. Istovarili su sve na plažu, pa sve odvukli na brdo.

Djeca su se igrala nedaleko od radnika koji su gradili novu crkvu. Nisu imala igračke, nego su igrali igre štapićima i igračkama izrađenima od grmlja.

Trebalo je otprilike tjedan dana da se izgradi nova crkvena zgrada. Tijekom toga tjedna Australac Peter morao je zrakoplovom otputovati natrag u grad Vila po još neke potrepštine za novu crkvu. Jedan od dječaka, nazvat ćemo ga Joe, čuo je da Peter odlazi. Joe je prišao Peteru s molbom.

“Možete li mi, molim vas, donijeti nogometnu loptu?” upitao je.

Peter je ljubazno pogledao Joea. “Većina djece me se boji, ne žele pričati sa mnom”, rekao je. “Zato što si me zamolio za ovu uslugu, donijet ću ti loptu. Ali ja imam jednu molbu

i za tebe: Ta lopta neće biti samo tvoja, nego seoska lopta koju će moći dijeliti sva djeca.”

Dječak je klimnuo glavom i otrčao se dalje igrati. Nekoliko dana kasnije Peter se vratio u selo Nukuka. Popeo se na brdo s nečim posebnim pod rukom: pravom nogometnom loptom. Kad je stigao, dječak je dotrčao do Petera. Dok mu je Peter pružao loptu, primijetio je da dječak plače.

Ta je subota bila vrlo posebna. Svi ljudi u selu okupili su se u svojoj novoj crkvi na vrhu brda kako bi obožavali Boga. Ta zgrada će biti sigurno mjesto za ljude ako ikad dođe drugi ciklon.

U nedjelju su radnici bili spremni otići, a cijelo selo izašlo je da se pozdrave. Troje od ljudi koji su došli reći zbogom bili su Joe, njegova majka udovica i njegova mala sestra. Dječak je donio dar zahvalnosti za Petera — živu kokoš i komad šećerne trske. To je bio doista velikodušan dar! Peter mu se zahvalio za njegov dar, ali je prihvatio samo šećernu trsku. Isus nam kaže: “Blaženije je davati nego primati.” (Djela 20,35) I Peter i dječak znali su da je to bila istina tog dana. Što ćete vi dati drugima kako biste im pokazali da se Isus brine za njih?

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Pronadite Vanuatu i otok Tanna na karti.
- ◆ Upitajte djecu zašto Peter nije prihvatio kokoš za poklon. Mogući odgovori: Bilo bi teško putovati s kokoši; Joe i njegova obitelj trebali su kokoš više nego Peter.
- ◆ Upitajte djecu: Kako su Peter i dječak znali da je bolje

davati nego primati? Što je Peter darovao i primio? Što je Joe darovao i primio? Peter i Joe dobili su nešto više od nogometne lopte, kokoši i šećerne trske. A poklonili su ljubav.

Zanimljivosti

Misionari Calvin i Myrtle Parker izgradili su misijsku postaju koja je uključivala kliniku na otoku Atchin u Vanuatu, 1913. godine. Sljedeće godine Calvin je dovršio crkvu, svoju prvu na tom otočju, koja je bila posvećena Gospodinu 17. siječnja 1914. godine. Iste godine Myrtle je pokrenula školu s petnaestero učenika. Započela je i sastanke druženja za žene kako bi uklonile predrasude i sramežljivost, a na okupljanjima je posluživala rižu i peciva s kavom od žitarica. Danas Vanuatu ima 90 crkava i 125 vjerskih organizacija. Sa 27.749 članova, to je jedan vjernik na svakih sedamnaest ljudi u toj zemlji.

3. prosinca 2022.
Bjegunac od kuće
Salomonski Otoci

Tiroa je lutao zemljanom cestom. Suze su tekle niz njegovo prašnjavo lice. Neke žene su ga vidjele dok su se vraćale u selo.

“Bolje požuri kući”, rekla je jedna žena. “Uskoro će pasti mrak.”

“Ne!” rekao je odlučno. “Neću se vratiti tamo. Istući će me.”

Dječakov žestoki odgovor iznenadio je žene. Saznale su da se zove Tiroa, te da ima oko deset godina. Pobjegao je od tetke i tetka koji su živjeli u selu u planinama.

Žene nisu mogle ostaviti dječaka samog, pa se Enta ponudila da ga povede kući sa sobom. “Malo hrane i kupka učinit će da se osjećaš bolje”, rekla je nasmiješivši mu se.

Tiroa je osjetio da joj može vjerovati i pratio ju je kući.

Enta je pripremila malo krumpira, kasave, banana i papaja za večeru. Dječak je jeo s tekom. Zatim je oprao lice i zaspao na prostirci za spavanje koju je Enta pripremila za njega.

Tiroa se probudio i tražio još hrane za jelo. Sremežljivo se nasmiješio i zahvalio njegovoj novoj teti, Ente. Svidjela mu se!

Bio je petak, a te večeri obitelj se okupila na molitvu o zalasku sunca. Tiroa je gledao druge kako kleče na tvrdom, drvenom podu i sklapaju ruke. On je učinio isto. Nakon obroka od ananasa i banane, dječak se sklupčao na prostirku za spavanje i ponovno zaspao.

U subotu ujutro obitelj je doručkovala i obukla se za crkvu, ali Tiroa nije htio ići. Teta Enta je razumjela da se boji pa mu je dopustila da ostane kod kuće.

Tijekom sljedećeg tjedna obitelj se svake večeri okupljala na bogoslužju. Pjevali su pjesmu, slušali biblijski izvještaj i molili se Bogu. Do sljedeće subote Tiroa je bio spreman ići u crkvu s tetom Entom. Tiroi se sviđjela subotnja škola. Sviđjela mu se priča i vrijeme za pjevanje. Počeo je učiti neke pjesme te se pridružio djeci u pjevanju.

Tiroina obitelj je saznala gdje je dječak i došli su ga vidjeti. Tiroa se bojao da će ga natjerati da se vrati s njima, ali teta Enta ih je uvjerila da mu je bolje živjeti s njom. Složili su se da mu dopuste ostati u njezinom selu.

Tiroa nikada nije išao u školu, pa ne zna čitati ni pisati. Teta Enta ga želi poslati u školu. U međuvremenu, postoje druge pouke koje treba naučiti, kao što su povjerenje i poslušnost.

Iako je Tiroa čuo za Isusa prije nego što je pobjegao, on nije znao da ga Isus voli. Zapravo, nije znao što je to ljubav, dok ga teta Enta i njezina obitelj nisu prihvatili. Sada ga uče da ga oni vole i da ga Isus također voli.

Naši darovi pomoći će mnogima kao što je Tiroa da nauče da ih Isus voli. Hvala vam na vašoj darežljivosti.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Upitajte djecu: “Tko može pronaći Salomonove Otoke na karti?” Pomozite djeci pronaći te otoke koji leže između Papua Nove Gvineje i Fidžija.
- ◆ Dio darova od ove subote pomoći će proizvesti seriju posebnih televizijskih programa pod nazivom *King’s Kids Discipleship Series*. Programi se temelje na omiljenim knji-

gama Ellen G. White. Kroz taj projekt će djeca iz cijelog svijeta moći gledati emisije o Bogu.

Zanimljivosti

Adventistički pioniri misionari na Salomonskim otocima bili su G. F. Jones i njegova žena, koje je poslao misijski odbor tadašnje Australazije. Iskrčavši se na otok Gizo, 29. svibnja 1914., Jones je pridobio mjesne pomoćnike za svoj posao, i kasnije otplovio za Viru na zapadnoj obali New Georgije, gdje je uspostavio sjedište misijskog rada i otvorio školu.

10. prosinca 2022.

Nevjerojatni i neobjašnjivi Bog

Tuvalu

Junioru je jako nedostajao dom. Nedostajali su mu ujaci i ujne. Nedostajali su mu baka i djed. Posebno su mu nedostajali majka i otac.

Junioru je nedostajala obitelj zato što je pohađao adventističku školu koja je bila izvan njegove države i doma.

Kad je Junior završio osmi razred, njegova velika želja bila je pohađati deveti razred u adventističkoj srednjoj školi. Ali u njegovoj državi Tuvalu nije postojala adventistička srednja škola.

Tuvalu je mala država koju čini devet otoka u Tihom oceanu.

Junior se molio: “Bože, molim Te, pomози mi da idem u adventističku školu.”

I njegove ujne i ujaci su se također molili. Njegovi baka i djed su se molili. I njegova majka i otac su se molili.

Bog je odgovorio na njihove molitve na čudesan način. Junior je mogao otputovati u adventističku školu u drugu državu, u Fidži.

Da bi došao do škole, morao je letjeti dva i pol sata iz zrakoplovne luke u Tuvalu do nove škole u Fidžiju. Junior je bio vrlo sretan što je Bog odgovorio na njegove molitve. Bio se sretan što može učiti u Srednjoj adventističkoj školi Navesau. Ali nedostajao mu je dom.

A onda se dogodilo nešto loše. Komarac je ugrizao Juniora i on je obolio od denga groznice. Osjećao se grozno!

Tada se dogodilo nešto još gore: COVID-19.

Juniorovi roditelji iz Tuvala odlučili su da bi Junior trebao doći kući.

Njegova obitelj je bila nestrpljiva da ga dočeka u zračnoj luci. Ali zbog pravila povezanih s COVID-19 nitko nije mogao zagrliti Juniora ili se rukovati s njime. Umjesto toga, Juniora su odveli u posebnu karantenu. Tamo je morao ostati sasvim sâm četrnaest dana, kako bi bili sigurni da nema COVID-19 i da ne može nikoga zaraziti.

Junior nije razumio zašto mora ostati u karanteni. Bio je siguran da nema COVID-19. Imao je denga groznicu i grozno se osjećao. Molio se.

Junior to nije znao, ali kad je stupio u karantenu, majka je zatražila posebno dopuštenje da bude s njim. Htjela se brinuti za svojeg sina i bila je spremna s njim provesti četrnaest dana.

Prve noći u karanteni Junior se iznenada probudio i, na svoje iznenađenje, vidio da nije sâm. Majka je stajala uz njegov krevet! Nije mogao vjerovati svojim očima.

“Mama, jesi li to ti?” upitao je.

Smiješeći se, majka ga je uvjerila da je ona s njim, spremna brinuti se za njega dok se ne oporavi. Junior joj je uzvratilo osmijeh. Iznenada se osjećao puno bolje! Bog je uslišao njegovu molitvu. “Dobro sam”, rekao je.

I bio je. Junior je brzo ozdravio i, kad je isteklo četrnaest dana karantene, otišao je kući. Bilo mu je tako drago što može biti sa svojim ujacima i ujnama, s djedom i bakom, te majkom i ocem. Posebno se radovao Božjoj prisutnosti u svojem životu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.

- ◆ Pronadite na karti Tuvalu i Fidži. Junior živi na glavnom otoku Tuvalua, Funafutiju.

Zanimljivosti

Tuvalu je četvrta najmanja država na svijetu, arhipelag od šest koraljnih atola i tri otoka koji pokrivaju površinu od samo dvadeset i šest kvadratnih kilometara. Tuvalu ima oko jedanaest tisuća stanovnika, a glavni grad je Vaiaku na otoku Funafuti. Jedino Funafuti ima redovitu opskrbu električnom strujom. Novina nema, a postoji samo jedna radijska postaja. Većina stanovnika Tuvalua živi u selima od nekoliko stotina ljudi. Uređuju svoje vrtove i love ribe iz ručno izrađenih kanua. Tuvalu ima jednu adventističku crkvu i tri vjerske organizacije. Sa 365 članova crkve, to je jedan adventist na svaka trideset i tri stanovnika zemlje.

17. prosinca 2022.
Samo jedan Bog
Samoa

Desetogodišnji Saunoamaalii je volio učiti o Bogu, u državi Samoi.

Otac je slao dječaka u nedjeljnu školu svakog tjedna, i on je rado odlazio tamo. Nije mu smetalo nedjeljom popodne ići u crkvu dok su se ostala djeca igrala vani. Volio je učiti o Bogu.

Ali bio je malo zbunjen. Otac nije išao u istu crkvu u nedjelju. Dok je dječak išao u jednu crkvu, otac je išao u drugu. Nije razumio zašto ne idu zajedno u crkvu nedjeljom. I drugi ljudi u selu nisu razumjeli zašto Saunoamaalii ide u jednu, a otac u drugu crkvu.

Tim seljanima se otac nije sviđao i vođe sela su ga pozvali na važan sastanak.

Otac je došao na sastanak.

Na sastanku su vođe sela ispitivali oca mnoga pitanja o Bogu. Njihova pitanja nisu bila lagana, ali otac je odbijao promijeniti svoje mišljenje. Nije vidio ništa posebno u tome da sina šalje u jednu crkvu, a sam ode u drugu. "Bog koji se slavi u Saunoamaaliijevoj crkvi isti je Bog koji se slavi u mojoj crkvi", rekao je.

Neki su se seljani žalili na njegove odgovore. Ali vođe sela su šutjeli. Prihvatili su njegov odgovor i nikad se više nisu prepirali s njim.

Saunoamaalii se uvijek prisjećao očevih riječi. Samo je jedan Bog na Nebu. I Biblija tako kaže: "Jahve je Bog naš, Jahve je jedan!" (Ponovljeni zakon 6,4)

Kako je Saunoamaalii odrastao, nije se više zanimao za Boga. Više je volio provoditi vrijeme s prijateljima. Njegovi

prijatelji nisu marili za Boga i on je počeo usvajati njihove loše navike.

Otac je bio zabrinut. Mislio je kako prijatelji njegovog sina vrše loš utjecaj na njega, a on se nadao da će dječak željeti opet učiti o Bogu.

Jednog dana netko je prišao Saunoamaaliju i počeo s njim razgovarati o Bogu. Govorio je o Božjoj velikoj ljubavi. Saunoamaalii nije razmišljao o Bogu jako dugo, i u njegovom srcu se javila želja da ponovno uči o Bogu. Kod kuće je rekao roditeljima da želi proučavati Bibliju. Otac je bio tako sretan! Odveo je dječaka u posebnu biblijsku školu za tinejdžere. Saunoamaalii je uživao opet slušati o Bogu.

Saunoamaalii je odrastao i oženio se. Postao je otac dvaju dječaka i triju djevojčica.

Jednog dana primijetio je kako se gradi nova crkva u blizini njegove kuće. Budući da je bio susjed, dobrovoljno se javio da pomogne. Radio je na crkvi dok nije bila dovršena. Dok je radio, slušao je pastora i druge kako govore o Bogu. Uživao je slušati o Bogu. To ga je podsjetilo na to koliko je on volio učiti o Bogu kao dječak.

Bio je sretan kad je pastor počeo dolaziti u njegovu kuću u posjete. Pastor je proučavao Bibliju s obitelji i Saunoamaalii je naučio nešto novo o Bogu. On je naučio iz četvrte zapovjedi kako Bog traži od ljudi da svetkuju sedmi dan, subotu, a ne prvi dan, nedjelju. Nije bilo teško donijeti odluku i postati adventist. Saunoamaalii se sjetio da postoji samo jedan Bog.

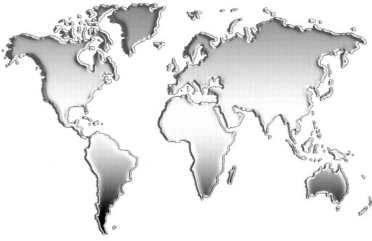
“Bog kojeg štujeteš je isti Bog kojeg ja štujem, osim subote,” rekao je pastoru. “Ali sad sam pronašao pravu istinu!”

Danas Saunoamaalii studira za propovjednika. Želi svima reći da postoji samo jedan Bog — Bog sedmoga dana, subote.

Hvala vam što namjeravate velikodušno prinijeti vaše darove koji će pomoći ljudima u Sampi i diljem Južnopacifičke divizije da upoznaju jedinog Boga na nebesima, i da razumiju kako On uskoro dolazi da nas povede kući.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Pronađite na karti Samou.
- ◆ Izgovarajte Saunoamaalii kao Sonamali.
- ◆ Pročitajte djeci ulomak iz Ponovljenog zakona 6,4.5: “Čuj, Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan! Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom!” Upitajte kako oni mogu ljubiti Boga svim svojim srcem. Isus daje odgovor: “Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati.” (Ivan 14,15) Saunoamaalii ljubi Boga svim srcem i pokazuje tu ljubav tako da drži Božje zapovijedi, uključujući i četvrtu koja govori o suboti.
- ◆ Darovi trinaeste subote prije tri godine potpomogli su program *Sačuvajmo 10.000 nožnih prstiju*, kampanju koja osigurava zdravstvenu obuku kako bi se spriječila amputacija nožnih prstiju ljudi koji boluju od dijabetesa u Samoju i drugim državama Južnopacifičke divizije.

24. prosinca 2022.

Nevjerojatna gozba

Australija

Tia ima trinaest godina i živi u Australiji. Jednoga dana majka jedne od njezinih prijateljica iz škole upitala ju je bi li pomogla u pripremi posebnih obroka za potrebite. Tia je pomislila: “Zašto ne?”

Tako su se Tia i njezine dvije prijateljice, četrnaestogodišnjica Eleora i desetogodišnjica Bella, pojavile u adventističkoj crkvi nakon nastave.

Tia je bila jako zaposlena. Prvo je pomogla postaviti stolnjake i ukrase na stolove. Tada je otišla u crkvenu kuhinju gdje je nasjeckala mnogo salate, krastavaca i čeri rajčica kako bi pripremila izvrsnu salatu. Onda je pomogla ispeći slastice od bresaka.

Tia i njezine dvije prijateljice radile su vrijedno sat i pol. Veselo su čavrljale dok su radile. Bilo je zabavno! U 17.30 sati ljudi su počeli dolaziti na večeru.

Tia je pozdravljala ljude kako su ulazili u blagovaonicu.

“Zdravo!” rekla je starici koja je hodala pomoću hodalice.

“Zdravo, draga”, odgovorila je starica.

“Zdravo”, rekla je starcu koji je hodao pomoću štapa.

“Zdravo, mlada djevojko”, odgovorio je starac.

Tia nije ništa drugo govorila. Željela je razgovarati s ljudima, ali bila je sramežljiva i nije znala što bi još rekla.

“Zdravo”, rekla je Tia majci s djetetom.

“Zdravo”, rekla je djevojčici koja je izgledala sramežljivija od nje.

Uskoro je u blagovaonici bilo stotinu gladnih ljudi.

Tia je promatrala kako ljudi jedu njezinu salatu. Gledala je kako neki kušaju slasticu od bresaka. Brinula se da neki

ljudi neće moći dobiti salate i slastice od bresaka jer je bilo jako puno ljudi. Ali bilo je dovoljno za sve. Bilo je dovoljno, pa je čak i ona mogla jesti.

“Želiš li i ti jesti?” pitala ju je jedna od starijih volonterki.

Tia i njezine prijateljice sretno su jele salatu i slasticu od bresaka u vrtu izvan crkvene zgrade. Nisu htjele sjediti za stolom jer su željele da drugi imaju dovoljno mjesta da ugodno jedu.

Tia se osjećala dobro. Bilo je zabavno postavljati stolove. Bilo je zabavno pomoći pripremati hranu. Bilo je zanimljivo pozdravljati ljude koji su pristizali na obroke. Bilo je zabavno jesti. Ali najzabavnije od svega bilo je pomagati drugima.

Nakon tog prvog obroka, Tia je počela volontirati u pripremi posebnih obroka za potrebite svakog mjeseca. Rekla je kako bi svaka djevojka i dječak trebali razmisliti o volontiranju i pomagati potrebitima.

“Stvarno je zabavno. Ako imate prilike i ako možete, stvarno je zanimljivo to raditi”, govori ona. “Mislim da Isus želi da pozivamo ljude i služimo im jer je On uvijek bio s ljudima.”

Hvala vam na vašim misijskim darovima kojima pomažete u širenju Božje ljubavi.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Pronađite Australiju na karti svijeta.
- ◆ Stavite izazov pred djecu i njihove roditelje da pronađu način kako služiti zajednici kroz crkvu. Ako vaša crkva ne djeluje u zajednici, razmislite o pokretanju nekog programa u dogovoru s pastorom i crkvenim odborom. Majka

koja vodi mjesečne obroke u Tiinoj crkvi rekla je uredniku Adventističke misije: “Smišljali smo nekoliko godina na koji način mi možemo biti Isusove ruke i noge u zajednici, pa smo pomislili: Zašto ne bismo učinili ovo?”

Zanimljivosti

Godine 1885. prvi misionari u Australiji, svi iz Sjedinjenih Američkih Država, bili su Stephen N. Haskell, John O. Corliss i njegova obitelj, Mendel C. Israel i obitelj, tiskar imenom Henry Scott i William Arnold. Prva adventistička crkva u Australiji organizirana je s dvadeset i osam članova nakon prvog niza evangelizacijskih sastanaka koji su završili 10. siječnja 1886. godine u North Fitzroyju, predgrađu Melbournea. Danas Australija ima 434 crkve i 112 ustanova. Sa 63.277 vjernika to je jedan vjernik na svakih 402 ljudi u državi.

31. prosinca 2022.

Pobožni pustinjски magarци

Australija

Baka je htjela više od ičega da djed ide s njom u crkvu subotom, u mjestu Finke, u Australiji. Ali djed je imao drukčije zamisli. On je oduvijek u crkvu išao nedjeljom.

Baka se počela moliti. Molila se da Bog dotakne djedovo srce kako bi shvatio da je subota dan kad treba ići u crkvu.

Jednoga dana baka i djed su išli u posjet vrlo starim djedovim roditeljima koji su živjeli daleko. Sa sobom su povelili svojeg unuka Kurt Leeja.

Tamo nije bilo crkve u blizini, pa je baka odlučila održati bogoslužje u vrtu. Pozvala je djeda da se pridruži njoj i Kurt Leeju. Djed je odbio.

“To je subota tvoje crkve!” rekao je. “Moj dan za svetkovanje je sutra.”

Dok je djed otišao uređivati svoj automobil, baka i Kurt Lee su započeli svoje subotnje bogoslužje. Dok su se molili, čuli su kako im netko prilazi. Pitajući se tko bi to bio, pogledali su i vidjeli dvadeset divljih pustinjских magaraca. Magarци su stajali samo nekoliko koraka dalje od njih i snažno mahali glavama gore-dolje.

“Gledaj, bako!” viknuo je Kurt Lee. “I oni žele imati bogoslužje s nama i svetkovati subotu!”

I baš je to bilo ono što su magarци učinili.

Magarци su pažljivo slušali kako baka i Kurt Lee čitaju Bibliju. Klimali su glavama gore-dolje kako su baka i Kurt Lee pjevali.

Na kraju subotnjeg bogoslužja baka i Kurt Lee imali su završnu molitvu na koljenima. Kad su završili, podigli su pogled i vidjeli tri magarца u prednjem dijelu krda kako pobožno

kleče. Ostali magarci su naklonili glave.

“Hej, djede, dođi i pogledaj ovo!” pozvala je baka uzbuđeno. “Nešto se ovdje događa!” Djed se okrenuo od svojeg automobila da vidi nevjerovatan prizor.

Potpuno zadubljeni u ono što su vidjeli, djed i Kurt Lee polako su prišli magarcima koji su svetkovali subotu. Na njihovo iznenađenje, inače sramežljive životinje dopustile su djedu i unuku da ih nježno maze.

Nikad prije nije bilo tako dojmljivog bogoslužja u subotu. Dvadesetak magaraca svjedočilo je da Gospodar subote još uvijek nadzire Njegova stvorenja.

Nakon ovog čudesnog događaja djed je odlučio svetkovati subotu. Sada ide u crkvu s bakom svakoga tjedna.

Hvala vam na vašim velikodušnim darovima trinaeste subote koji će pomoći u širenju radosti svetkovanja subote diljem Australije i Južnopacifičke divizije.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Južnopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/spd-2022.
- ◆ Pronađite Australiju na karti svijeta. Zatim pronađite Finke, blizu Alice Springsa, u sredini kontinenta.
- ◆ Upitajte djecu mogu li se sjetiti ikojeg drugog magarca koji je slušao Boga. Prisjetite djecu na izvještaj o Bileamovom magarcu koji je vidio anđela i spasio Bileamov život (Brojevi 22,21-32). Isus je jahao na poslušnoj magarici i magaretu (Mateju 21,1-9).

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Istočnoj centralnoafričkoj diviziji da izgradi:

- ◆ Učenički dom u školi za medicinske sestre i tehničare Mugonero, u gradu Mugonero u Ruandi.
- ◆ Studentski dom u medicinskoj školi na Centralnoafričkom adventističkom sveučilištu, u gradu Masoro u Ruandi.
- ◆ Poljodjelski centar za obuku mladih, u gradu Nchwanga u Ugandi.
- ◆ Višenamjensku dvoranu i proširenje kampusa na Etiopskom adventističkom koledžu, u gradu Nekemte u Etiopiji.
- ◆ Učenički dom i višenamjensku dvoranu u Adventističkoj školi za gluha djecu Mwata, u gradu Mwata u Keniji.
- ◆ Višenamjensku dvoranu na Sveučilištu Arusha u Tanzaniji.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Papua Nova Gvineja

Zašto se Christian smiješi 5

Čežnja za domom 8

Slijediti pobožnu staricu 11

Djevojčica može ogladnjeti 14

Neočekivana crkva 17

“Sviđa mi se!” 20

Čudan san 23

Vanuatu

Riba i neobično svjetlo 26

Lopta i kokoš 29

Salomonski otoci

Bjegunac od kuće 32

Tuvalu

Nevjerojatni i neobjašnjivi Bog 35

Samoa

Samo jedan Bog 38

Australija

Nevjerojatna gozba 41

Pobožni pustinjaški magarci 44

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com